

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci

žalobce: **Warner & Company s.r.o.**, IČ 24172464, se sídlem Dlouhá 730/35,
Praha 1,
zast. Mgr. Robertem Vladykou, advokátem se sídlem Revoluční 1, Praha 1

proti
žalovanému: **Czech News Center a. s.**, IČ 02346826, se sídlem Komunardů 1584/42,
Praha 7,

o vydání bezdůvodného obohacení

takto:

I. Žaloba, podle které je žalovaný povinen zaplatit žalobci 50 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,25% p.a. z částky 200 000 Kč od 15.9.2012 do zaplacení,

s e z a m í t á.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 56.708 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Heleny Chaloupkové, advokátky se sídlem Na Kozačce 1289/7, Praha 2.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou 26.10.2012 se žalobce proti právnímu předchůdci žalovaného domáhal zaplacení částky 200.000 Kč s příslušenstvím jako vydání bezdůvodného obohacení.

Právní předchůdce žalovaného v měsíčníku *For men* uveřejnil fotografii L.M. a P.F., vyfotografovanou v prostorách dámských toalet restaurace Xxx na adrese xxx, a to v čísle xxx, ročník 7 na dvoustraně 66-67. Tato fotografie zároveň zachycuje interiér dámských toalet restaurace. Žalobce tvrdil, že se jedná o autorské dílo, ke kterému vykonává majetková práva a právní předchůdce žalovaného toto autorské dílo užil bez souhlasu žalobce, jedná se tedy o neoprávněný zásah do autorského díla. Žalovaný se snažil získat souhlas žalobce, ale mezi účastníky nebylo dosaženo dohody, naopak žalobce vyjádřil nesouhlas s focením uvnitř restaurace. Neoprávněným zásahem do autorského díla došlo k bezdůvodnému obohacení, které žalobce vyčísluje na částku 100.000 Kč. Tuto částku dovodil s ohledem na výši odměny, která mu měla být nabízena na jinými vydavateli časopisů za možnost fotografování. Bezdůvodné obohacení tedy požadoval ve výši dvojnásobku dle § 40 odst. 4 autorského zákona.

2. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že v případě žalobce se nejedná o autorské dílo, malba zachycená na inkriminované fotografii spočívá v sérii reprodukcí původního díla, tedy různé barevné variace originálního portréту Marilyn Monroe z roku 1962 umístěných na zdech toalety, jejímž skutečným autorem je Andy Warhol. Porovnáním portrétů umístěných na zdech toalety restaurace, jejichž zlomky lze při vynaložení dostatečné míry pozornosti rozeznat, a fotografie zjistíme, že se skutečně jedná o přesné reprodukce série originálních portrétů. Žalobcem namítaný autorský interiér toalet spočívá v „tapetě“ vytvořené kopiemi díla Andyho Warhola. Nejedná se tedy o autorské dílo a ani nedošlo k pokusu o nějaké tvůrčí zpracování původního díla. Jedná se o pouhou kopii. Žalobce si tedy v podstatě přisvojil autorské dílo někoho jiného, když vůči žalovanému uplatnil majetková práva k tomuto dílu. Žalobce tedy není ani aktivně legitimován k podání předmětné žaloby. Dále jsou na fotografii viditelné pouze zlomky jednotlivých portrétů. Způsob a rozsah, jakým je na předmětné fotografii zachycen interiér toalet žalobce, nepředstavuje kvalifikované a bezprostřední užití autorského díla ve smyslu ustanovení § 12 Autorského zákoníku. Interiér toalet žalobcova podniku není ústředním motivem předmětné fotografie. Dále namítá, že žalobce nesprávně formuluje svůj požadavek, neboť výše bezdůvodného obohacení je stanovena fixně na dvojnásobek obvyklé smluvní licenční odměny. Pokud žalobce tvrdil, že měl nabídku 100.000,- Kč, odůvodňoval to tak, že taková odměna mu byla nabízena za možnost fotografování v jeho podniku a neprokázal, že by konkrétní nabídku skutečně obdržel. Žalovanému se tudíž tato částka zdá přemrštěná. Žalobce tudíž neprokázal, že je vykonavatelem majetkových práv k autorskému dílu, jehož reprodukce je umístěna v jeho podniku, a proto není aktivně věcně legitimován k vymáhání žalobou uplatněných nároků. Interiér žalobcova podniku zachycený na fotografii nepožívá samostatné autorskoprávní ochrany. Jednáním žalovaného nedošlo ke kvalifikovanému užití reprodukce autorského díla umístěného v podniku žalobce, a proto nemohlo dojít k neoprávněnému zásahu do něj. Dále žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně důvodu a výše jím uplatněného peněžitého nároku a neprokázal jiný právní důvod k vymáhání uplatněného peněžitého nároku.
3. Po provedení důkazů výpisem z Obchodního rejstříku žalobce, výpisem z Obchodního rejstříku žalovaného, dále kopií internetové stránky xxx, fotografií zveřejněnou na straně 66 a 67 měsíčníku *For men* číslo xxx, dopisem ze dne 6.9.2012, smlouvou uzavřenou mezi žalobcem a Johanem B. ze dne 24.11.2011 a předžalobní výzvou ze dne 19.9.2012 včetně doručky Městský soud v Praze již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 28.1.2015 čj. 37 C 136/2012 – 103 a žalobě částečně vyhověl co do částky 50.000 Kč s příslušenstvím, co do částky 150.000 Kč žalobu zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení. S odkazem na ustanovení § 2 zák.č. 121/2000 Sb. a podle § 40 odst. 4 téhož dospěl k závěru, že uspořádání díla jeho autorem Johanem B. splňuje podmínky autorského díla dle § 2 autorského zákona, dovodil však, že bezdůvodné obohacení, které tímto

žalovanému vzniklo, náleží, ale za přiměřenou považoval částku 50.000 Kč jako dvojnásobek částky 25.000 Kč, která by byla přiměřená jako částka za poskytnutí odměny.

4. K odvolání žalovaného do výroku I., kterým soud rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci 50.000 Kč s příslušenstvím, Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 19.12.2016 zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve výrocih I. a III. (náklady řízení). Dospěl k závěru, že závěr soudu prvního stupně, že se v daném případě jedná o autorské dílo podle § 2 odst. 1 autorského zákona, je nepřezkoumatelný, obsahuje pouze konstatování, že autor Johan B. uspořádal toto tvůrčím způsobem jak v interiéru restaurace, tak i na toaletách. Je však nepochybné pouze to, že výzdoba toalet zahrnovala kopie portrétů Marilyn Monroe z roku 1962 v různých barevných variacích, jejichž autorem byl Andy Warhol. V čem měl spočívat tvůrčí přístup pana B., soud prvního stupně nijak nezdůvodnil. To, že byla mezi žalobcem a panem B. uzavřena smlouva o dílo, kterou pan B. udělil žalobci výhradní licenci k interiérové výzdobě samo o sobě neznámá, že dílo bylo skutečně dílem autorským a nikoliv dílem ve smyslu § 536 a násl. obchodního zákoníku. Další pochybení shledal odvolací soud v tom, že soud prvního stupně určil výši bezdůvodného obohacení postupem dle § 136 o.s.ř., které se však může aplikovat pouze tehdy, lze-li výši nároků zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, nebo nelze-li ji zjistit vůbec. V tomto případě určit odměnu za licenci v místě a čase obvyklou není nemožné ani nepřiměřeně obtížné, tvrzení žalobce byla zcela nedostatečná, ale žalobce nebyl soudem prvního stupně poučen dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k jejich doplnění.
5. Po doplnění skutkových tvrzení ze strany žalobce soud doplnil dokazování o výsledch svědka Jana B. a rozhodl o právním nástupnictví žalovaného.
6. Z výpovědi svědka pak soud zjistil, že kreslil pár obrazů do restaurace Xxx, a to ještě v době, kdy chodil do školy. Obrázky Marilyn Monroe vznikly tak, že o tom měli diskuzi, co a kam dát, vyústění té diskuze byl jeho nákras rukou a po odsouhlasení to namaloval na zeď a potom se to přelakovalo. Potvrdil podle fotografií části toalet, kde je umyvadlo, že to souhlasí, to kreslil on, maloval to podle předlohy.
7. Za této situace měl soud tedy výrazné pochybnosti o tom, zda se skutečně jedná či nejedná o autorské dílo. Za tohoto stavu se snažil o vypracování znaleckého posudku. Uložil žalobci složit zálohu na náklady důkazů znaleckým posudkem, a to do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení. Usnesení bylo právnímu zástupci žalobce doručeno 13.2.2019, záloha zaplacená nebyla, proto soud dne 20.3.2019 nařídil ústní jednání, při kterém ve věci meritorně rozhodl tak, jak ve výroku uvedeno a rozhodl rovněž o nákladech řízení.
8. Po výsledku svědka, který namaloval portréty Marilyn Monroe do prostoru dámských toalet v restauraci žalobce, měl totiž soud výrazné pochybnosti o jedinečnosti předmětného díla a i o tvůrčí činnosti vůbec. Znalecký posudek nebylo možno vypracovat, protože žalobce nesložil předepsanou zálohu ve smyslu § 141 odst. 1 o.s.ř, podle kterého lze-li očekávat náklady důkazu, který účastník navrhl nebo který nařídil soud o skutečnostech jím uvedených anebo v jeho zájmu, uloží předseda senátu tomuto účastníku, není-li osvobozen od soudních poplatků, aby před jeho provedením složil zálohu podle předpokládané výše nákladů, jinak nelze důkaz navrhovaný účastníkem provést, o tom musí být účastník poučen. Žalobce se tak dostal do důkazní nouze, neprokázal, že se skutečně jedná o autorské dílo, zejména s ohledem na to, že svědek B. vypověděl, že portréty Marilyn Monroe kreslil podle předlohy. Proto soud žalobu zcela zamítl.
9. Dle § 164 o.s.ř. pak soud opravil ve výroku I. zjevnou nesprávnost v rozsahu příslušenství původně požadované částky, neboť o tomto soud prvního stupně ve svém rozhodnutí poprvé nerozhodoval a požadovaná částka jako taková byla pravomocně zamítnuta.

10. Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř.. Žalovanému pak vznikly náklady za zastoupení advokátem, který vykázal ve věci celkem 16 úkonů po 2.500 Kč dle § 7 bod 5 a § 9 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., tedy 40.000 Kč, náleží mu dále paušální náhrada nákladů po 300 Kč za každý úkon dle stejné vyhlášky, tedy 4.800 Kč, vše včetně DPH 21% ve výši 9.408 Kč, celkem za zastoupení advokátem částka 54.208 Kč a soudní poplatek za odvolání ve výši 2.500 Kč, celkem 56.708 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 29.července 2019

JUDr. Jaroslava Lobotková v.r.
soudkyně